

РЕШЕНИЕ

№ 1999

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

при участието на секретаря В. Д. К.
като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело № 20231110200452 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на А. Ш., идентификационен номер №***** с адрес гр. С., ж.к. „М. л.“ №....., вх., ет., ап. срещу Наказателно постановление (НП) № , издадено от директор на офис „Ц.“ в ТД на НАП С., с което на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 150 лв. за извършено нарушение на чл.53, ал. 1 от ЗДДФЛ.

В подадената жалба се излагат съображения, че на първо място, жалбоподателя не е идентифициран по правилен начин, доколкото е следвало да бъде посочено, кога и къде е роден. Счита също така, че лицето посочено като пълномощник в АУАН, а именно Б. С. А. няма качеството на пълномощник, тъй като не е редовно упълномощена. Жалбоподателят твърди, че неправилно е посочена датата на извършеното нарушение, а също така, че обстоятелството, че не са посочени мотиви за налагане на санкцията е съществено процесуално нарушение. Изложено е също така твърдение, че жалбоподателят е нямал облагаем доход за деклариране. Моли се за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. За него се явява адв. В.. Същата моли за отмяна на наказателното постановление алтернативно за намаляване на наложената санкция в законоустановения минимум. Моли за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна- директор на офис „Ц.“ в ТД на НАП София редовно призован се представлява от юрисконсулт Н.. Същата моли за потвърждение на наказателното постановление. Същата счита, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, както и че санкцията е наложена правилно. Намира, че санкцията е в посочения размер, доколкото нарушението не е едно. Посочва, че не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази изложените от страна те доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 314 от НПК, намира за установено следното от фактическа страна:

На 08.09.2022г. жалбоподателят Али Шаба е подал годишна данъчна декларация за облагаемия си доход за финансовата 2020г. в териториалната дирекция на ТД на НАП по постоянния си адрес, а именно териториална дирекция ТД на НАП София, офис „Ц.“. Същата е била подадена с вх. №/08.09.2022г. Във връзка с подадената декларация служители на ТД на НАП установили, че жалбоподателят не е подал годишната си данъчна декларация за 2020г. в законоустановения срок, който е бил до 05.05.2021г.

Относно извършената проверка и установеното в хода на нея бил съставен протокол № П-22221022084613-073-001/11.10.2022г.

Предвид на това на жалбоподателя бил съставен АУАН № F676075 от 14.09.2022г. от свид. А. П. на длъжност „старши инспектор по приходите“ в Национална агенция за приходите при ТД София, офис „Център“, който бил съставен в присъствието на двама свидетели. Актът бил връчен срещу подпис на упълномощен представител на жалбоподателя, а именно Благородна Свиленова Атанасова.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН е постъпили писмени възражения.

На база на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 671402-F676075/26.10.2022г. , издадено от директор на офис „Център“ в ТД на НАП София, с което на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 150 лв. за извършено нарушение на чл.53, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Същото било връчено на пълномощник на жалбоподателя срещу подпис на 07.11.2022г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от свидетелските показания на свидетеля А. П. , както и от писмените доказателства по делото: годишна данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, пълномощно от А. Ш. за упълномощаване на Благородна Свиленова Атанасова, Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на ИД на НАП, пълномощно №322 от 02.09.2022г. на ИД на НАП, покана до Али Ш., пълномощно №РД-04-29 от 31.01.2022г., протокол № П-22221022084613-

Относно гласните доказателствени средства по настоящото дело, съдът намира, че същите са логични, непротиворечиви и допълващи се с приобщените по делото писмени доказателства. Свидетелят е лицето, което е извършило проверка на място и е съставило констативния протокол на базата, на който е било издадено процесното наказателно постановление. Именно предвид на това, съдът намира, че показА.ята □ са източник на пряка доказателствена информация по случая.

От така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Наказателното постановление и АУАН са издадени от компетентен орган, съгласно представената заповед за делегиране на компетентност на АНО и съгласно изисквА.ята на ЗАНН, като са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН, включително и двугодишният срок от извършване на нарушение, доколкото се касае за нарушение на данъчното законодателство.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да са довели до грубо нарушаване правото на защита на санкционираното лице, поради което последното да е било поставено в невъзможност да разбере за какво точно и колко на брой нарушения е ангажирана неговата отговорност. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, предвидени в чл. 42, съответно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. И в двата акта, датата и мястото на извършване на нарушението могат да бъдат определени, без затруднения. Налице е и идентичност на направеното в тях описА.е на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Правилно е приложен материалния закон.

В този смисъл съдът намира направеното възражения от жалбоподателя за неправилно посочена дата на извършване на нарушение за неоснователно такова. В двата процесни документа е посочено, че декларацията от жалбоподателя е била подадена на 08.09.2022г. , като е следвало да бъде подадена в срок до 05.05.2021г. Обстоятелството, че не е посочено точно, че нарушението е извършено на 06.05.2021г. не е съществено нарушение и не е огрА.чило правата на жалбоподателя, доколкото от описА.ето на нарушението, датата на извършването му е определяема такава.

Съдът намира и възражението на жалбоподателя, че не е правилно идентифициран жалбоподателят за неоснователно такова. Данните посочени в наказателното постановление са достатъчни, за да бъде идентифициран същият и за да могат да му се гарантират правата.

Отразената фактическа обстановка в АУАН и НП, съответно осъществяване признаците от обективна и субективна страна на вмененото нарушение, не се оспорва от

жалбоподателя. От събрА.те по делото доказателства се установява по безспорен начин, че жалбоподателя, в качеството си на данъчно задължено лице, съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДДФЛ, не е изпълнил задължението си да подаде ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ – за облагаемия си доход за две финансови години – за 2019 г. и за 2020 г., в законоустановения срок, а именно: ГДД за финансовата 2020 г. - до 05.05.2021 г. включително /предвид, че от 30.04.2021г. до 04.05.2021г. са били официални почивни дни/. Безспорно се установява, че макар и със закъснение от 490 дена за подаване на ГДД за финансовата 2020 г., задължението е изпълнено на 08.09.2022 г., няколко дни след което е съставен и процесния АУАН.

От субективна страна, деянието е извършено виновно, а нарушението, за което е наложена административна санкция е формално по своя характер. Изпълнителното деяние се състои в бездействие, а именно неподаване на декларация в рамките на регламентирА.я законов срок. Доколкото се установи с категоричност, че жалбоподателят не е изпълнил своето законово задължение в срок до 30.04.2018 г., безспорно беше установено и извършено от него нарушение на чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ вр. чл. 50, ал. 1 ЗДДФЛ.

Санкционната норма на чл. 80, ал. 1 ЗДДФЛ предвижда нА.гането на глоба в размер до 500 лева за физическо лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон. Следователно АНО правилно е квалифицирал нарушението и е наложил за него съответното наказА.е, доколкото допуснатото закъснение за изпълнение на задължението е сравнително продължително-490 дни, а освен това не е и единственото нарушение на жалбоподателя. В този смисъл съдът намира, че не следва да намалява наказА.ето до законоустановени минимум, като счита, че същото отговаря на тежестта на извършеното нарушение.

Правилна е направената в процесното НП констатация, че не са налице основА.я за квалифициране на извършеното административно нарушение като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Жалбоподателят Ш. е подал със значително закъснение ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДФЛЛ, като за финансовата 2020 г. е подадена с 490 дни закъснение, с оглед на което не може да се приеме, че извършеното деяние разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид. Касае се за формално нарушение – на просто извършване, чрез бездействие, без да се нА.га да са настъпили каквито и да е вредни последици или да е бил ощетен бюджетът, за да е съставомерно деянието.

-

Относно разноските:

С оглед изхода на делото и направеното от представителя на въззиваемата страна искане за присъждане на разноски, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на НАП за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на наказващия орган. След изменението на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН с ДВ бр. 94/2019 г. законът допуска присъждането на разноски, включително и за осъществено процесуално представителство на наказващия орган съгласно ал. 5. По делото като представител на НАП

в проведеното съдебно заседание е участвал юрисконсулт и съдът е потвърдил обжалваното НП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. В случая производството не е с особена правна или фактическа сложност и е проведено едно съдебно заседание, поради което и следва да се присъди минималното предвидено възнаграждение в размер на 80 лева.

Предвид гореизложеното, счита, че следва да остави без уважение искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски.

Като взе предвид гореизложеното и на основа чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 97-ми състав,**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП), издадено от директор на офис „Ц.“ в ТД на НАП С., с което на основа чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 150 лв. за извършено нарушение на чл.53, ал. 1 от ЗДДФЛ.

ОСЪЖДА А. Ш., идентификационен номер №***** с адрес гр. С., ж.к. „М. л.“ №....., вх., ет., ап. **ДА ЗАПЛАТИ** на НАП сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. В. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____